

hdyž wón ƕo sjewicž budže? Pšchetož wón je jako woheń
 slótnika a jako mydlo ptofańnicze. Wón budže ƕedžicž a
 schřecž a ƕlěboro wucžiscžicž; wón budže te džeczi Levi
 rjedžicž a wuparicž jako sloto a ƕlěboro. Tehdy budža
 Knjesej dar woprowacž w prawdosčzi; a budže ƕo temu
 Knjesej derje spodobacž tón wopor wot Sudy a Jerusalema;
 kaž prjedy a pšched starymi lětami. [Mat. 3, 1—4.]

Wo ƕada:

Slóš: Sswěcže, rjenje wutwarjeny.

Nó dha, wutroba cže žada,

Čžehń nuts do njej' Sběžniko;

Žadosčziwa k tebi hlada,

Tebi jenož podda ƕo.

Wucžiscž ju ƕam k ƕydlu ƕebi,

So ƕo wona lubi-tebi!

Twój ƕym, twój čžu wostacž ja:

Wostań mój tež bješ kónza. [664, 6.]

Duchowny čžita: A jandžel Gabriel bu pōžłany wot Boha
 do Galilejskeho města, kotremuž rěłaju Nazaret, k jenej
 knježnje, kotraž ƕlubjena běšche mužej s mjenom Josef s Davi-
 toweho doma, a tej knježnje rěłachu Maria. A tón jandžel
 sańdže k njej nuts a džesche: Strowa budž ty s hnadu
 wobdarjena, tón Knjes je s tobu, ty požohnowana mjes
 žónskimi! — Žako pak wona jeho wuhlada, stróži ƕo na
 jeho rěczi a pomyšli ƕebi, kaž je to strowjenje? A tón
 andžel džesche k njej: Njeboj ƕo, Maria, ty ƕy hnadu
 pola Boha namakala; hlaj, ty budžesč ƕamodruha w ži-
 wocže, a budžesč ƕyna porodžicž, teho mjenu dyrbišch
 Jesuš narjež. Tón budže wulki a ƕyn teho najwysch-
 scheho mjenowany. — A Bóh tón Knjes budže jemu tón
 stoł jeho wótza Davita dacž, a wón budže s kralom na
 Žakubowym domje wěcžnje, a jeho kralestwa njebudže žadny
 kónz. — Maria pak džesche k jandželej: Kaž móže ƕo to
 stacž, dokelž ja wot žaneho muža nicžo njewěm? A tón
 jandžel wotmolwi a džesche: Tón ƕwjaty Duch budže